

Omme pühhas petud Alpis sönni jurest
käisid ka nou küssimas, ja arvasid tedda
tullewaid asjo ennekulutamad. Preestrid
peti nende seas kangeks noiaiks ja lausus
jaks, kuida Mosesse teisest ramatust loe-
me, et nende targad ja kunsimehhed julge-
sid omme silmamuundamistega ka monned
immeteud silmakirjaks tehha, mis Moses
Zummala wäe läbbi olli teinud. Woõra
Ma innimesed ja woõra usso rahwast
põlgsid rojaseks; ei tahtnud nendega ühhes
laudas süa, ei nende maiariistogi prufida,
egga sedda lihha suhho wõtta, mis nende
noaga olli leigatud.

Kuida surnuid seäl maal woiti, olleme
wast selletanud. Agga surnutte peäle mois-
teti ka koghut, ennego mahhamaeti. Morw
linna matmisse paik olli Moris järwe tag-
ga, nenda et surnuid järwest piddi süllewi-
dama. Kui nüüd legi olli ärrasurnud ning
tahheti tedda mahhawia, siis tulli 40 koh-
tomoistjat järwe randa kōkko, ning olli ig-
gamehhes lubba surno peäle kaebdust tõs-

ta. Kui kōhhus leidis, et kaebdus õige olli,
ehk kui innimenne olli ommad wõllad maks-
matta jätnud, siis temmale mattukse au fe-
lati. Ommaksed piddiwad siis surno jälle
kōio wima, kummi temma süüd andeks an-
ti, ehk sugguwõssa ta wõllad sai ärratas-
sunud. Kui ei suggugi kaebdust ei olnud,
ehk kui ilmaasjata olli kaebatud, siis pandi
surnud ausaste mahha, ja sugguwõssa ku-
lutas mattuste jures temma kitust rohke
sannaga. Agga ei päästnud ei au egga
kulus nimmi, ei rikkus egga suir woimus
ja wallitsus ei keddagit, ei kunningaidki
mitte, se surno kōhto alt, et se sanna ifka
piddi iggaühhe mele jama:

Ella ni kui, surred sa,
Sowid, et so ello olnud.
Zlma õn, au, rikkus ka,
Ehk mis weel so kassuks tulnud,
Surmas ennami maksage;
Sest so omme polle se!

Muud seadusfed, õigusfed ja käsud,
mis nende seas ollid lifumas ja maksamas,